

SKYE MCKENNA

HORSKÁ *
ČARODEJNICA

Čarodejnicou sa dievča nerodí, ale stáva...

SKYE MCKENNA

HORSKÁ
ČARODEJNICA

Ilustroval Tomislav Tomic
Preložili Diana Ghaniová a Denisa Jahičová

IKAR

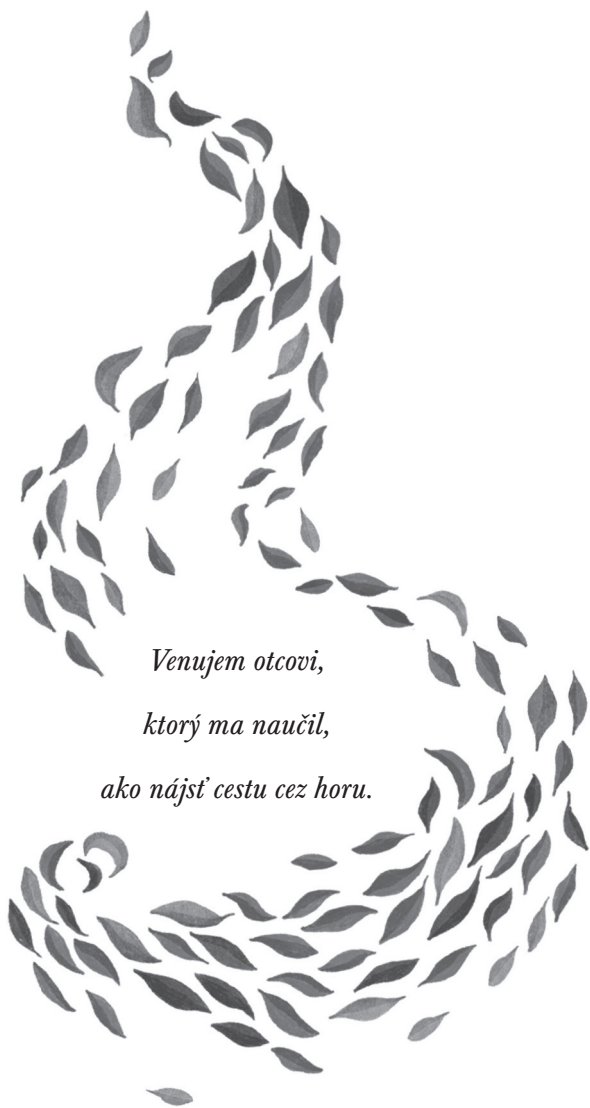

Skye McKenna
WOODWITCH

Copyright © 2023 by Skye McKenna
Translation © 2024 by Denisa Jahičová, Diana Ghaniová
Cover illustrations © Saara Katariina Söderlund 2023
Interior illustrations © Tomislav Tomic 2023
Slovak edition © 2024 by IKAR, a.s.

Z anglického originálu Woodwitch (Welbeck Flame.
An imprint of Welbeck Publishing Group, London 2023)
preložili Denisa Jahičová a Diana Ghaniová.
Redigovala Andrea Vargovčíková.
Obálku podľa originálu upravil Augustín Putera.
Technická redaktorka Helena Oleňová.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s., Bratislava, v roku 2024
ako svoju 2 186. publikáciu v elektronickej podobe.
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.

ISBN 978-80-551-9277-2

*Venujem otcovi,
ktorý ma naučil,
ako nájsť cestu cez horu.*

hraničný
kameň

hraničný
kameň

Hraničný les

hraničný
kameň

spolková
sieň

skryša Dubovej
hliadky

RIEKA

U zaváraného
ímpa

Tabithin
domček

Ruin
byt

Saltash
a syn

lesná ulička

Obchodná ulica

U whítbyho

pošta
obchod s lečny Marchpanov

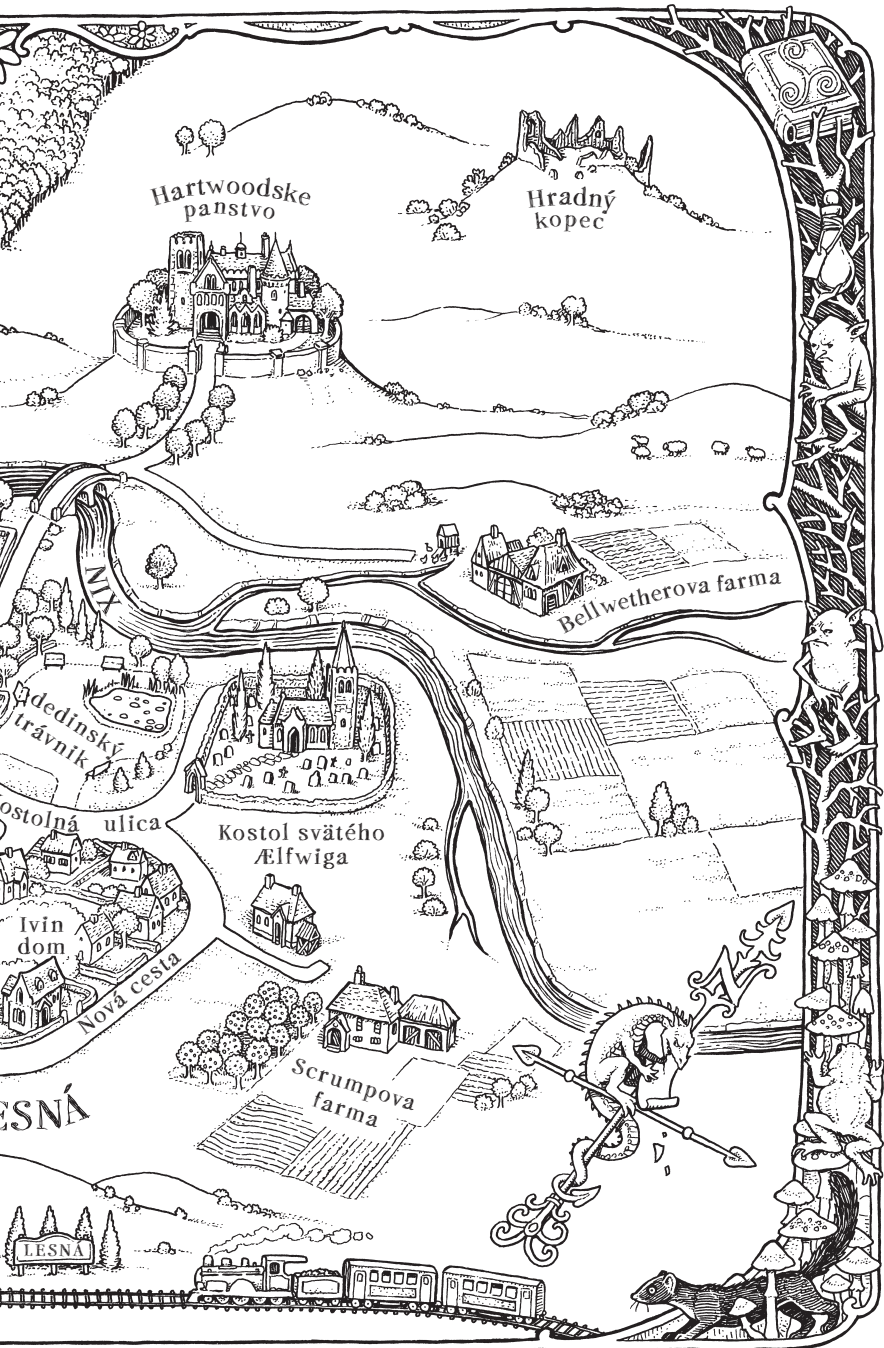
dedinská
škola

Horná ulica

U Bramblovcov
rastlinjco a múzeum
knihkupectvo

Darnwrightov obchod

DEDINA L

Hartwoodske panstvo

Hradný kopec

Bell wetherova farma

Kostol svätého Ælfwiga

Scruppova farma

dedinský trávník

ostolná ulica

Ivin dom

Nova cesta

LESNÁ

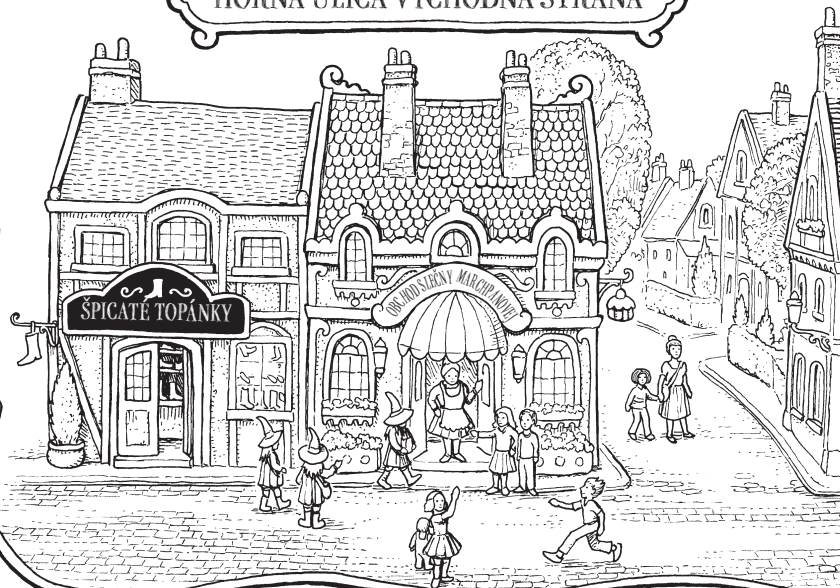
LESNÁ

HORNÁ ULICA ZÁPADNÁ STRANA

HORNÁ ULICA VÝCHODNÁ STRANA

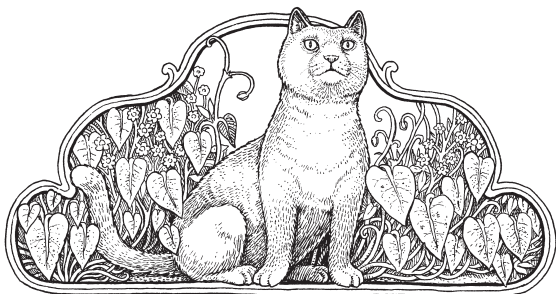

V hore číhajú Strážcovia traja,
stromy majú uši, tak sa slušne správaj.

Jeden je divoký, druhý je zlý,
a to najpomalšie dieťa zožerie zubatý.

Hra zo školského dvora v Lesnej

Prvá kapitola

Debutantka

Cassandra Morganová pripravovala elixíry v kôlni. Sklonená nad mierne bublajúcim kotlíkom odmerala uncu prášku z mäty piepornej, drachmu sušeného rozmarínu a trinásť kvapiek zázvorovej tinktúry. Trávilá tam už celé hodiny – vlastne tak dlho, až Montague prestal naháňať žižiavky a zdriemol si uprostred sadeníc kapusty. Kocúr sem-tam pootvoril zlatisté oko, aby skontroloval Cassin postup, a nápomocne poznamenal: „Prepočítala si sa, bolo to štrnásť guľôčok čierneho korenia,“ alebo: „Citrónovú kôru by som na tvojom mieste nastrúhal na jemnejšie.“

Cassie pracovala v kôlni, lebo domáca pani Briggsová jej zakázala používať kotlík v dome po tom, čo náhodou podpálila machovozelený koberec vo svojej izbe. Iba trocha oškvíkol, no ako vysvetlila pani Briggsová, v Hartwoodskom sídle je veľa dreva a starožitných kusov nábytku. Cassie sa sťažovala, že vonku sa pracovať nedá, lebo sa snažila pripraviť oživujúci elixír, ktorý si vyžadoval veľmi stabilnú teplotu, a vonku celý týždeň zúrila víchrica.

Záhradník Brogan sa nad ňou zlutoval a dovolil jej utiahnuť sa do kôlne. Pracovala teda medzi vežami z terakotových kvetináčov a lososovorúžovými muškátmi a starostlivo krmila oheň pod malým medeným kotlíkom raždím.

„Elixír by sa mal sfarbiť do odtieňa teplej marhuľovej,“ podotkla Cassie a ešte raz nakukla do *Príručky čarodejnice*.

„Aj by sa sfarbil, keby si mu dopriala dosť času a poriadne ho miešala,“ odvrkol sivý kocúr. Montague bol Cassin spoločník, sám vedel trocha čarovať, ale väčšinou s ňou bol preto, aby jej pri každej príležitosti poskytoval protivne praktické rady.

„Na to nemám čas.“ Cassie pozrela na hodiny zavesené na stene. „Musím bežať do spolku.“

Cassie bola odhodlaná prísť s fľaškou dokonale uvareného elixíru a splniť tak požadované úlohy, aby získala bielu nášivku Elixírov.

„Máš toľko času, koľko potrebuješ. Si trinásťročné dievča a čarodejnícke remeslo si vyžaduje roky tvrdej práce, aby si ho zvládla. Ľudia nie sú ako mačky.“ Montague si upravil fúzy. „My sa už rodíme obratné a pôvabné, zatiaľ čo vy musíte rozvíjať svoje schopnosti neprestajným a vytrvalým cvičením. Po tejto nášivke budeš musieť získať ešte veľa iných a čaká ťa mnoho skúšok.“

A práve v tom spočíval problém. Cassie vlastne čelila hneď trom.

Prvým bolo, že v porovnaní s ostatnými mladými čarodejnicami v spolku zaostávala. Všetky vyrastali v dedine Lesná alebo v čarodejníckych rodinách na iných miestach v krajine a poznali svet Férie a jeho nebezpečenstvá, odkedy sa naučili chodiť. Cassie však strávila polovicu života v internátnej škole v Londýne. Učitelia jej opakovali, že féri ani žiadne iné magické bytosti neexistujú – ibaže učitelia sa mýlili, a keď už bola reč o nebezpečných a úskočných féroch, aj v tejto oblasti mala čo doháňať.

Druhým Cassiným problémom bolo, že jej mama Rose Morganová bola stále nezvestná. Uplynulo už sedem a pol roka, odkedy ju Cassie videla naposledy, ale teraz aspoň vedela, kam jej mama odišla. Cassie zazrela list, v ktorom Rose vysvetľovala, že plánuje odísť do Férie, aby našla niečo vzácne, čo stratila, a že jej niekto ponúkol pomoc pri hľadaní. Cassie nevedela, čo jej

mama hľadá ani kto jej pomohol prekročiť hranicu, no bola si istá, že Rose mala v úmysle vrátiť sa domov.

Cassiným posledným a najneprekonateľnejším problémom bola jej teta. Miranda Morganová bola Cassinou opatrovníčkou, vedúcou spolku a Lesnou čarodejnicou – strážkyňou hustého Hraničného lesa, ktorý tvoril hranicu medzi Anglickom a Fériou. Bola jedinou osobou, ktorá vedela Cassie pomôcť, aby mohla ísť za mamou do Férie, ale Miranda jej to zakázala – kým Cassie nezíska licenciu a nestane sa plne kvalifikovanou čarodejnicou.

A tak si Cassie musela túto nášivku a všetky ďalšie, ktoré ju delili od poslednej skúšky, zaslúžiť. Musela dokázať, že má všetky schopnosti, aby mohla prekročiť hranicu, prežiť vo Férii a bezpečne sa vrátiť domov.

„Cassandra...“ ozval sa Montague potichu.

Musela sa učiť, a to rýchlo, ak chcela tete dokázať, že to zvládne. Nemala čas bláznieť sa na metlách s ostatnými dievčatami ani hrať hlúpe hry ako blinkre. Musela si prečítať *Príručku čarodejnice* od začiatku až do konca a rozhodla sa, že sa naučí každú runu, každé kúzlo a každý elixír, čo v nej nájde.

„CASSANDRA!“ zasyčal Montague.

„Čo je?“ vyhrkla Cassie, vytrhnutá z myšlienok. Precitla v kôlni s muškátmi a oranžovými plameňmi, ktoré oblizovali boky kotlíka.

„Ach nie... nie, nie, NIE!“ zvolala a fúkla do ohňa, plamene sa však iba zväčšili. Fialovohnedá tekutina v kotlíku bublala, vrela a prelievala sa cez okraj. Plamene syčali a elixír sa vyparoval v podobe obláčikov rozmarínovej pary.

„Krhla! Rýchlo!“ skríkol kocúr.

Cassie ju schmatla a vyprázdnila jej obsah na stôl v kôlňi, čím uhasila plamene. Muškáty pokropil zriedený elixír a jeden za druhým zdvíhali ružové korunné lupienky a začali zborovo spievať. Kôľňou sa niesla melódia bez slov a rastliny kývali hlávkami do rytmu zvláštnych tónov.

Cassie s povzdychom klesla na stoličku. Stačil okamih nepozornosti a prišla o hodiny dôslednej práce. Elixír nebol jediná vec, ktorú zničila – jej *Príručka čarodejnice* bola premočená, stránky zafarbené baklažánovým odtieňom.

„Mala by si to radšej upratať, kým to uvidí Brogan,“ poradil jej Montague a potľapkal labkou po muškáte, ktorý spieval dosť falošne, „inak budeš celú zimu pripravovať elixíry vonku.“

Kým Cassie poumývala kôľňu, vybehla na poschodie, prezliekla sa do špicatého klobúka a čarodejníckeho pláštá, vrátila sa do kuchyne a zavesila premočenú príručku k ohňu, aby tam uschla, už meškala.

„Len pomaly!“ zavolala za ňou pani Briggsová, odvrátila sa od chleba, ktorý práve miesila, a vytiahla plech z pece. „Upiekla som rožky s lieskovoorieškovou náplňou. Môžeš si ich vziať na olovrant do spolku. Ach jaj, čo sa stalo?“ Odlepila obal Cassinej príručky a skontrolovala jej premočený obsah.

„V kôlni sa stala malá nehoda.“

„Ďalšia?“ zháčila sa pani Briggsová. „Nuž, uschne to, ale bez príručky nemôžeš ísť. Počkaj chvíľu.“

„Budem meškať!“ zakričala Cassie, keď domáca zmizla v komore a vybehla po zadných schodoch.

Pani Briggsová sa o chvíľu vrátila s malou čiernou knižkou a podala ju Cassie. Bola to *Príručka čarodejnice*, presne taká istá ako tá jej, so špirálovitým strieborným triskelionom na prednej obálke, lenže bola staršia, s ošúchanými a zažltnutými stránkami.

„Je to výtlačok tvojej mamy – našla som ho, keď som bola naposledy na povale, a pre každý prípad som ho odložila. Dobre, naprav si klobúk a nezabudni na rožky!“

Cassina metla, ktorá sa volala Trysk, si poriadne užívala krkolomný let z kopca pri Hartwoodskom panstve, ponad rieku Nix, cez Lesnú až do spolkovej siene. Zmietaná vetrom Cassie dychtivý Trysk ledva ovládala, ale práve

teraz bola metle vďačná za rýchlosť, keď spolu s Montaguom konečne pristáli pred sieňou. Za normálnych okolností by v piatok popoludní prišla do spolku rovno zo školy, no dnes bol posledný deň letných prázdnin a prvé stretnutie spolku od júla.

Spolková sieň sa nachádzala v nízkej okrúhlej budove zo žltého kameňa, ktorá stála na okraji dediny medzi posledným radom domov a tieňom hrozivého Hraničného lesa. Jej špicatá bridlicová strecha pripomínala čarodejnicky klobúk a obklopovala ju záhrada s kvitnúcimi bylinkami. Práve tam rástli maky, mäta a purpurový čerkáč, no Cassie nemala čas zastať a obdivovať ich. Už počula spev vychádzajúci zvnútra siene.

Lietame po jasnom nebi
pod žiarivými hviezdami.
Poznáme ich mená a príbehy,
ich múdrosť je vždy s nami.

Tucet hlasov sa spoločne zdvihol v spolkovej piesni; stretnutie sa už začalo. Cassie nechala metlu vonku na septembrovom slnku, nečujne sa zakrádala po kamených schodoch a pomaly pootvorila dvere.

Druhá kapitola

Šepkajúci les

V kotlíkoch vrú a bublú
odvary sladké a hojivé.
Zbierame bylinky a kvety,
nech sú naše elixíry liečivé.

Dvanásť dievčat stálo v kruhu okolo okrúhleho ohniska uprostred siene spolu s vysokou ženou oblečenou od hlavy po päty v čiernom – Cassandrinou tetou, Lesnou čarodejnicou. Dievčina s kučeravými tmavými vlasmi a pehami na druhej strane kruhu si Cassie všimla a uškrnula sa. Rue Whitbyová bola vedúca Cassinej hliad-